

عنوان مقاله:

پژوهش تطبیقی عصری بودن فهم قرآن از دیدگاه مغنیه و شلتوت

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های قرآنی، دوره 24، شماره 93 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

ناصر عابدینی - دانشجوی دکتری دانشگاه پیام نور

علی رضا دل افکار - دانشیار دانشگاه پیام نور

اکبر توحیدلو - استادیار دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

عصری بودن فهم قرآن به عنوان یکی از لوازم جاودانگی و جهان شمولی قرآن کریم، به این معناست که می توان با نگاه جدید به پاسخگویی نیازهای مخاطبان پرداخت و اقتضائات و شرایط فرهنگی اجتماعی هر عصری را در نظر گرفت؛ چیزی که در فهم جدید قرآن تاثیر داشته و مفاهیم این کتاب آسمانی را در هر زمان و مکان و نزد هر قومی با تفسیر جدیدی که این کتاب ظرفیت آن را دارد، تازه ساخته است. این پژوهش به شیوه توصیفی- تحلیلی، عصری بودن فهم قرآن را در دو تفسیر مهم از فریقین (تفسیر الکاشف و تفسیرالقرآن الکریم)، به شکل تطبیقی کاویده است. یافته های پژوهش نشان می دهد که مغنیه با نگرش اقناعی و شلتوت با رویکرد تقریبی، تفسیر خود را عصری ساخته، یعنی نیازها و اقتضائات زمان و مکان موجب شده که این دو مفسر با دو رویکرد متفاوت در فهم آیات قرآن، هم عصریت را به عنوان یک مبنا پذیرفته، و هم قائل به تاثیر عصریت شده و مواردی نظیر آیات علوم در قرآن، تعیین مصادیق جدید و لزوم پاسخگویی به شبهات پیرامون قرآن را به عنوان عوامل عصری بودن فهم قرآن ذکر کرده اند. در این میان مغنیه توسعه پذیری معنا در فهم و تفسیر قرآن را به عنوان یکی از عوامل عصری بودن فهم قرآن می پذیرد و شلتوت آن را مخالف با فصاحت و بلاغت و اهداف تربیتی و هدایتی قرآن می داند.

کلمات کلیدی:

عصری بودن تفسیر/ فهم قرآن/ مغنیه/ شلتوت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1016540>

